

по падна на каменния подъ,  
удари главата си въ мрамор-  
ния стълбъ и остана непод-  
виженъ.

— — — —

Минаха отново мно о го-  
дини. Цѣлиятъ Палестински  
край треперѣше отъ разбойни-  
ка Варава. Неуловимъ като  
птичка, той се вестяваше ту  
тукъ, ту тамъ и вредъ сѣеше  
страдания, мжки, страхъ и  
ужасъ, вредъ лѣеше кръвъ и  
грабѣше всичко. Бѣха опредѣ-  
лили грамадна сума за оня,  
който се справи съ него и до-  
несе главата му.

Но единъ день го заобико-  
лиха войници въ една гора.  
Избиха всичкитѣ му другари, а  
него заловиха живъ затвориха  
го въ иерусалимския затворъ  
и... отдѣхна си цѣлиятъ на-  
родъ.

— — — —

Наближаваше еврейската  
пасха. Варава треперѣше. Той,  
жестокиятъ, кръвожадниятъ Ва-  
рава треперѣше предъ смъртъ-  
та — бѣше осъденъ на раз-  
пъване.

Но нѣколко дни преди Пас-  
хата вратата на неговата зат-  
ворническа стая се отвори и  
пазачътъ му извика:

— Излизай! Свободенъ си  
по заповѣдъ на Пилата и по  
желанието на еврейския народъ.

Варава не вѣрваше на уши-  
тѣ си.

— Не се ли шегувашъ и  
не ще ли ме водишъ на раз-  
пъване?

— Свободенъ си. Пилатъ  
предостави на евреитѣ да из-  
бератъ за разпъване тебе или  
нѣкакъвъ си Иисусъ, пропо-  
вѣдникъ и учителъ на евреитѣ,  
който ужъ се наричалъ Богъ.  
Евреитѣ избраха този Иисусъ,  
а тебе решиха да пуснатъ на  
свобода.

Като каза това, пазачътъ  
изтласка грубо Варава, който  
скоро се намѣри на улицата.

— Нима има по-лошъ отъ  
мене, та заради него ме пус-  
катъ на свобода? — шепнѣше  
си той.

— — — —

Шествието се движеше къмъ  
Голгота. Най-отпредъ едвамъ  
крачеше Иисусъ подъ тежестъ-  
та на кръста. Когато Той  
се запираше за малко, кам-  
шикъ изплѣскваше и се впи-  
ваше въ Неговото тѣло. Кър-  
вави капки потъ течеха по ли-  
цето Му. Тълпата ревѣше съ  
бѣсенъ вой. Страшно озлоб-  
ление изпълваше погледитѣ на  
всички.

Варава причака шествието  
на единъ завой. Когато Иисусъ  
наблужи, кроткиятъ Му пог-  
ледъ се отпрати къмъ него.  
Въ Иисусовитѣ очи Варава про-